

JENNY GRANLUND ARTIST STATEMENT

Jag har valt att arbeta svartvitt för att jag blir så förförd av färgens kraft och tjuvning, jag ser inte bildens väsen. Med blyertsens begränsade färgskala kan jag koncentrera mig på bildens struktur och linjernas egna kraft att berätta. Jag arbetar med blyerts för att det är ett så varierande material, från skiraste och tunnaste grå till tjock dammande svärta.

Även pappret är ett viktigt och medvetet val. Inget som görs på pappret passerar obemärkt. Även om jag suddar ut partier och linjer finns de kvar i pappret som minnen, en svag gråhet och utmattning av ytan som aldrig går att radera eller återställa. Det kan liknas skiktmåleri till viss del.

Mina bilder handlar om människor, relationer och situationer. Jag försöker att återge situationerna så ärligt som möjligt, därför berättas de ibland ur olika vinklar. Ur olika tidsperspektiv i en och samma bild. Sanning är ett väldigt relativt begrepp och svårt att greppa. Nu tror inte jag att just de relationer och situationer jag berättar om är så förfärligt unika. Vi delar troligen alla något så när likadana erfarenheter, varierade till namn, plats och detaljer.

Det finns ett antal grundformer, på samma sätt som det finns ett antal grundkänslor och det är via de vi lever och erfar. Därför är jag inte särskilt intresserad av att exakt namnge allt, eller formge det för den delen. Jag översätter attityder, humör, väder, hat och kärlek till symboler, ornament, linjer etc. Ibland samspelar de med omgivningen men ibland blir det konfrontation och konflikt, ungefär som i livet i sig.

I have chosen to work black-and-white because I get so seduced by the power and charm in the color, I don't see the image being. With the limited color range in graphite I am able to focus on the structure of the image and the force of story telling in the lines. I work in graphite because it is such a varying material, from sheer and light gray to thick and dusty black.

The paper is also an important and conscious choice. Nothing that is made on the paper goes unnoticed. Even if I erase parts and lines they stay in the paper as memories, a light grayness and fatigue of the surface that never eradicates or resets. It resembles layer painting in some way.

My work revolve around people, relationships and situations. I try to render the situations as honest as possible, therefore they're sometimes told from different points of view. Diverse time perspectives in one and the same image. The truth is a very relative concept and hard to grasp. However I don't think that those relationships and situations that I convey are that unique. We all probably share somehow similar experiences, different by name, place and details.

There are a set of basic forms, as well as there are a set of basic emotions and it is through them we live and experience. That is why I'm not particularly interested in naming everything, or designing it for that matter. I translate attitudes, temper, weather, hate and love to symbols, ornaments, lines etc. Sometimes they interact but sometimes there is a confrontation and conflict, as in life itself.